

Salvem el Cabanyal

JOSÉ LUIS RAMOS

La sentència del Cabanyal encara no s'ha fet pública ni se'ns ha notificat. Per tant, no podem qualificar-la. La informació avançada per alguns periòdics, però, fa pensar a alguns ciutadans que el conflicte ha acabat favorablement a la prolongació de l'avinguda i que a partir d'ara l'Ajuntament ja pot començar a enderrocar. Això no és cert. En primer lloc, perquè en aquest conflicte, independentment de la resolució del Tribunal de Justícia de València, la part perdedora duria el cas al Tribunal Suprem, que és qui en és l'última paraula.

Si es confirmara una sentència favorable a la prolongació, per deu vots a favor i vuit en contra, l'Ajuntament podria iniciar la tramitació del projecte que té paralitzat perquè el passat 27 de gener de 2002 el Tribunal en va dictar la suspensió cautelar. Però no pot, de cap de les maneres, iniciar-ne l'execució. Per començar les obres, encara cal aprovar l'expropiació dels immobles que pretenen enderrocar i el projecte d'urbanització, el qual nosaltres podem impugnar igual que vam fer amb el pla especial.

En aquest sentit, si la sentència autoritzara a arrasar un conjunt històric declarat Bé d'Interès Cultural (BIC), nosaltres acudiríem al Tribunal Suprem, el qual sempre que ha tingut ocasió de pronunciar-se sobre casos semblants ha reiterat que les alineacions urbanes existents són inalterables. L'Ajuntament pot demanar, davant el mateix Tribunal Superior de Justícia, l'execució provisional de la sentència, però hem de tenir present que la llei ordena desestimar-la "quan pugua crear situacions irreversibles o causar perjudicis de difícil reparació". Qui pot dubtar que la demolició és un acte irreversible o de difícil reparació? Queda clar, doncs, que les màquines no poden començar a treballar; abans s'haurien de superar uns altres obstacles legals que no els resultaran fàcils.

D'altra banda, estimem que del contingut mateix de la sentència, si és que se'n confirma tot el contingut, el projecte queda deslegitimant per a l'execució. I diguem això perquè és antiga i reiterada la jurisprudència del Tribunal Suprem que diu: "...Davant el dubte, la voluntat

"És antiga i reiterada la jurisprudència del Tribunal Suprem que diu:

'...Davant el dubte, la voluntat constitucional és molt més a prop de la conservació dels béns que poden integrar el patrimoni històric, cultural i artístic dels pobles d'Espanya que no de la destrucció o demolició.

El criteri conservacionista d'aquests béns sembla més congruent amb el principi constitucional que no al contrari'."

constitucional és molt més a prop de la conservació dels béns que poden integrar el patrimoni històric, cultural i artístic dels pobles d'Espanya que no de la destrucció o demolició. El criteri conservacionista d'aquests béns sembla més congruent amb el principi constitucional que no al contrari." I en altres sentències referides a la protecció recorda: "La finalitat és la conservació d'un llegat historicoartístic rebut de les generacions anteriors, amb l'obligació consegüent de protegir-lo i augmentar-lo per transmetre'l a les generacions futures." Així doncs, podem deduir clarament que si hi ha vuit vots que s'oposen a la destrucció del barri, en contra de deu, això significa l'existència de grans dubtes que impedeixen

l'execució del pla si volem ser respectuosos amb el criteri del Suprem.

El vot en contra de vuit magistrats significa un dubte important sobre la legalitat del projecte, que se suma a les advertències que des de l'inici de la tramitació del pla ha fet l'administració mateix. Podem recordar-ne algunes. Pel maig de 1999, totes les administracions implicades rebien l'informe de la Junta de la Facultat de Dret que declarava la il·legalitat del pla. Un mes després, l'arquitecte inspector de la Unitat d'Inspecció de Patrimoni Històric proposava a les autoritats que fóra rebutjat el pla per il·legal. Mitjançant informes de 20 de maig de 2000 i 21 de juny de 2000, el cap del Servei Jurídic de la Conselleria de Cultura informava a aquesta que la llei de patrimoni prohibia la modificació de les estructures urbanes del BIC. Al mateix temps, el director del Gabinet Jurídic de Presidència de la Generalitat, mitjançant un informe de 22 de desembre de 2000, advertia: "És perfectament possible que l'informe vinculant per a l'aprovació del pla pugui ser favorable, si dels informes recaptats per l'administració municipal se'n dedueix sense cap mena de dubte que l'actuació prevista no afecta l'estructura urbana...". La Sindicatura de Greuges també advertia de la il·legalitat del pla per mitjà d'un informe remès a la Conselleria de Cultura i a l'Ajuntament el 5 de gener de 2001.

En fi, després de tots aquests advertiments, ningú no pot negar l'existència de grans dubtes en el si mateix de l'administració competent respecte de la il·legalitat del pla que en desautoritzen la tramitació i l'execució d'acord amb el criteri del Tribunal Suprem.

D'altra banda, pot resultar curiós conèixer els arguments dels que voten a favor de l'enderrocament dels immobles protegits, i veure com justifiquen el fet de separar-se de la jurisprudència que el Suprem ha reiterat sobre el tema. Seria inadmisible que, havent-hi precedents, com n'hi ha, resolgueren la qüestió ometent-los.

*José Luis Ramos
és advocat de Salvem el Cabanyal*